



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1342/2018
27.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Луговац, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа др Енике Вег, адвокат из ..., против туженог Дом за децу и омладину ометену у развоју ..., кога заступа Никола Петровић, адвокат из ..., ради поништаја решења, исплате разлике зараде и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2593/17 од 12.01.2018. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2593/17 од 12.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1781/14 од 14.07.2017. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење о привременом удаљењу са рада од 02.07.2014. године и решење о отказу уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности од 25.09.2014. године и да се обавезе тужени да га врати на његове раније послове дефектолога васпитача или на друге послове који одговарају врсти и степену његове стручне спреме и радном искуству и пријави тужиоца почев од 01.10.2014. године надлежним органима обавезног социјалног осигурања; да се обавезе тужени да тужиоцу исплати разлику у заради у периоду од 02.07.2014. до 30.09.2014. године у износима ближе описаним у том делу изреке; се обавезе тужени да на досуђене износе уплати припадајуће доприносе и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2593/17 од 12.01.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог на неодређено време и радио као професор педагогије са VII степеном стручне спреме на радном месту дефектолог васпитач. Послови васпитача дефектолога подразумевају послове ближе описане у нижестепеним пресудама. Критичног дана 01.07.2014. године тужилац је, по доласку на посао, оставио лименку пива и ташну у учионици у којој су се тада налазили штићеници ББ, ВВ и ГГ и изашао на терасу где је седео са колегама. Док је тужилац боравио на тераси ГГ је попио пиво из лименке коју је тужилац оставио у учионици. Други штићеник, ВВ се уплашио да ће тужилац њега окривити што је попио то пиво због чега је отишао до тужиоца и рекао му да је то учинио ГГ. Тужилац је тада дошао у учионицу отворио врата, узео шипку од машине за вежбање и пруживши руку у којој је држао шипку рекао ББ и ВВ да туку ГГ. Пошто су штићеници то одбили, тужилац је овом шипком више пута ударио ГГ. Преостали део своје смене тужилац је боравио у учионици. Истог дана дошла је визита која је прегледала кориснике ради утврђивања да ли имају шугу. Због тога су штићеници скидали гардеробу и том приликом је докторка уочила код ГГ повреде на телу које не представљају шугу или неку кожну болест. Штићеници су изјавили да је тужилац истукао ГГ. По овом прегледу штићеник је упућен у Ургентни центар где је прегледан и где је сачињен прелиминарни лекарски извештај у коме је наведено стање пацијента и дијагноза. У поступку пред нижестепеним судовима детаљно су описане предузете радње социјалног радника и тимова који су формирани Посебним протоколом за заштиту деце од злостављања и узнемиравања у установама социјалне заштите, ради успостављања и реализације процеса заштите деце. Интерни тим је следећег дана упутио директору обавештење да постоји оправдана сумња да је било физичког злостављања корисника ГГ од стране васпитача АА, да је безбедност корисника у павиљону у целини угрожена и да постоји оправдан страх појединих корисника да ће трпети последице због својих изјава. Интерни тим је истог дана наведено обавештење доставио екстерном тиму и директору туженог. Директор туженог је 02.07.2014. године донео упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду и решење о привременом удаљењу тужиоца са рада (садржај упозорења и решења су детаљно описани у нижестепеним пресудама). Поводом овог догађаја против тужиоца се пред Основним судом у Новом Саду води кривични поступак због кривичног дела злостављање и мучење. Решење о отказу донето је 25.09.2014. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решења о привременом удаљењу са рада и решења о отказу, као и захтеве за накнаду штете и уплату припадајућих доприноса.

Према члану 165. став 1. тачка 2. Закона о раду запослени може да буде привремено удаљен са рада ако је природа повреде радне обавезе односно непоштовања радне дисциплине или је понашање запосленог такво да не може да настави рад код послодавца пре истека рока из члана 180. став 1. овог закона. Према члану 179. став 2. истог закона послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе.

Правилима понашања запослених у Дому ... у члану 5. став 1. тачка 16. прописано је да се повредом правила понашања сматра неизвршавање или несавесно, неблагоприятно или немарно извршавање послова или налога претпостављеног у току рада.

Правилником о забрањеним поступањима запослених у социјалној заштити ("Службени гласник РС" 8/2012) у члану 4. прописано је да се поступање запосленог супротно забранама утврђеним законом којим се уређује социјална заштита и овим правилником сматра повредом радне обавезе у смислу закона којим се уређује рад. Чланом 6. прописано је да је запосленом забрањено свако физичко злостављање корисника (став 1); да се физичким злостављањем корисника сматра свако поступање запосленог којим се угрожава или доводи у ризик корисниково физичко здравље, опстанак, физички интегритет или безбедност (став 2); поступање у смислу става 2. овог члана је ударање корисника песницом или шаком, каишем, прutom или другим предметима (став 3. тачка 2).

Имајући у виду да је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено да је тужилац тукао штићеника и на тај начин поступио супротно правилима струке, супротно Правилнику о забрањеним поступањима запослених у социјалној заштити, супротно правилима понашања запослених у Дому ..., чиме је извршио повреду радне обавезе чија је природа таква да је морао бити удаљен са рада (страх штићеника сведока овог догађаја од понашања тужиоца према њима) и која представља отказни разлог, да је у поступку отказа поштована процедура (тужиоцу је дато упозорење, рок за изјашњење и решење донето од стране овлашћеног лица) нема услова за поништај овако донетог решења. Споредни захтеви (захтеви за накнаду штете и уплату доприноса) су захтеви који прате судбину главног захтева, па како је главни захтев одбијен, то су и ови захтеви одбијени као неосновани.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић